

26. apríl 2020

III. Veľkonočná nedeľa

Liturgia domácej Cirkvi

PREČO SLÁVIŤ DOMA?

Nie je to iba pre núdzovú situáciu a tiež to nemá zmenšiť hodnotu sledovania liturgie cez masmédiá, nie je to iba alternatíva pretože nemôžeme ísť do kostola. Je to predovšetkým provokácia tejto situácie, aby sme objavili dar, že sme domácou Cirkvou. Tam, kde sú manželvia, ktorí majú sviatosť manželstva, tam je garantovaná aj prítomnosť Ježiša (AL 315).

To však nie je všetko, pretože manželvia silou daru, ktorý prijali „sú neustálym znamením toho, čo sa udialo na kríži... manželstvo, ako každá iná sviatosť, je spomienkou, uskutočnením a proctvom tejto udalosti spásy“ (FC 13).

Pápež František potvrdzuje a prehľbuje tento význam (Al 161) „rodina je kristologickým znamením, pretože ukazuje blízkosť Boha, ktorý zdieľa život človeka, zjednotiac sa s ním vo vtelení, na kríži a pri vzkriesení. Je znamením Krista, pretože zjavuje Krista, ktorý prešiel Veľkou Nocou.“ Odtiaľ pochádza radosť, že všetci manželvia aj doma dokážu vyjadriť a mať účasť na veľkom tajomstve (por. Ef 5, 32).

V tej domácnosti, kde nie je prítomná sviatosť manželstva, tam sa môže a musí sa dať rovnako sláviť liturgia spoločne, z moci sviatosti krstu a v istote, že Ježiš je prítomný tam, „kde sú dvaja lebo traja zjednotení v mojom mene, tam budem ja s nimi (Mt 18,20)“ Iba toto dáva zmysel, aby sme sa modlili doma.

Chceme však pripomenúť, že rodina nie je cieľovým bodom, ale iba miestom, odkiaľ sa vychádza, aby sme v Eucharistii spolu vytvárali veľkú rodinu, komunitu, Kristovo telo, ktorým je Cirkev.

ÚVOD

Rodina, manželvia a osoby, ktoré sú doma sedia okolo stola, ktorý používajú na každodenné stolovanie. Tento stôl je odkazom na oltár, eucharistický stôl pre rodinu božích detí.

Môžeme naň pripraviť sviecu, Sväté Písmo a aj obraz svätého, ktorý je pre rodinu vzácný.

Najmladší člen rodiny môže zapáliť sviecu, ktorej svetlo je znakom prítomného Pána Ježiša.

Túto modlitbu vedie otec alebo mama, ale malí i veľkí sa zapájajú do prípravy, do čítaní i odpovedí, ktoré je potrebné si dopredu dohodnúť a pripraviť. Ak je v rodine zvykom spievať spolu môže sa zaspievať aj vhodná pieseň.

Jeden z rodičov vedie modlitbu (V.) ďalší sú lektori (L) alebo odpovedajú spolu S (hrubým písmom)

ZAČIATOK

Začíname znakom kríža.

- V. **V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.**
S. **Amen.**
V. **Kristus vstal zmŕtvych!**
S. **Pán naozaj vstal zmŕtvych!**

VÝZVA

V. V dnešnú nedeľu, v deň Pána, silnejšie cítime puto, ktoré nás zjednocuje s Kristom, ktorý je stále prítomný medzi nami. V skromnosti našej rodiny slávime Pamiatku na Jeho vzkriesenie a zjednocujeme sa do jedného chóru so všetkým stvorením, aby sme spolu ospievali nové nebesia a novú zem, ktoré nám On prisľúbil.

Antifóna

Pán kraľuje, velebou sa zaodel. Aleluja.

Žalm 93 (recituje sa striedavo na dva chóry)

Pán kraľuje, velebou sa zaodel; zaodel sa Pán, udatnosťou sa prepásal.

Tak upevnil zemekruh, že sa nezachveje. Pevný je tvoj trón oddávna, ty si od vekov.

Pozdvihujú rieky, Pane, pozdvihujú rieky svoj hlas, pozdvihujú rieky svoj hukot.

Nad hukot vodných prívalov, nad mohutné morské príboje mocnejší je Pán na výsostiach.

Veľmi vierohodné sú tvoje svedectvá; tvojmu domu, Pane, patrí posvätná úcta po všetky časy.

Antifóna

Pán kraľuje, velebou sa zaodel. Aleluja.

ÚKON LÚTOSTI

V. Pane, spolu Ťa chceme poprosiť o odpustenie pre všetky situácie, keď sme si nevšíмали, že kráčaš spolu s nami. Ty, ktorý nám prichádzaš naproti, zhovievavo pohliadni na naše smútky a sklamania, s ktorými sa vraciame domov. (chvíľa ticha)

Ak sa niečo stalo medzi nami, čo nás rozdelilo, alebo zranilo, vzájomne si poprosme o odpustenie. Kto chce, môže v jednoduchosti poprosiť o odpustenie druhého...

V. Na znak našej ochoty nášho zmierenia si podajme ruky, alebo sa objímme.

V. Milosrdný Otče, pohliadni láskavo na našu rodinu, ktorá sa zjednotila v mene Tvojho Syna Ježiša Krista, a daj aby sme s pomocou Tvojho Svätého Ducha, žili v harmónii medzi sebou i s Tebou.

POČÚVAJME SLOVO

V. Teraz ťa prosíme, otvor naše uši a naše srdcia, aby sme počúvali Slovo, ktorým sa Ježiš prihovára každému z nás.

L. Z Evanjelia podľa Lukáša (Lk 24, 13-35)

V ten deň išli dvaja z Ježišových učeníkov do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená šesťdesiat stadií, a zhovárali sa o všetkom, čo sa prihodilo. Ako sa tak zhovárali a spoločne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a išiel s nimi. Ich oči boli zastreté, aby ho nepoznali. I spýtal sa ich: „O čom sa to cestou zhovárate?“

Zastavili sa zronení a jeden z nich, menom Kleopas, mu povedal: „Ty si vari jediný cudzinec v Jeruzaleme, ktorý nevie, čo sa tam stalo v týchto dňoch?“

On im povedal: „A čo?“

Oni mu vraveli: „No s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorokom, mocným v čine i v reči pred Bohom aj pred všetkým ľudom; ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali. A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Ale dnes je už tretí deň, ako sa to všetko stalo. Niektoré ženy z našich nás aj naľakali. Pred svitaním boli pri hrobe, a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a hovorili, že on žije. Niektorí z našich odišli k hrobu a zistili, že je to tak, ako vraveli ženy, ale jeho nevideli.“

On im povedal: „Vy nechápaví a ťarbaví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! Či nemal Mesiáš toto všetko vytrpieť, a tak vojsť do svojej slávy?“ A počnúc od Mojžiša a všetkých Prorokov, vykladal im, čo sa naňho v celom Písme vzťahovalo.

Tak sa priblížili k dedine, do ktorej šli, a on sa tváril, že ide ďalej. Ale oni naň naliehali: „Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!“

Vošiel teda a zostal s nimi. A keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb a dobrorečil, lámal ho a podával im ho. Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. Tu si povedali: „Či nám nehoरेlo srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma?“

A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a iných s nimi a tí im povedali: „Pán naozaj vstal z mŕtvych a zjavil sa Šimonovi.“ Aj oni porozprávali, čo sa im stalo cestou a ako ho spoznali pri lámaní chleba.

Počuli sme Slovo Pánovo

Komentár otca Ermesa Ronchiho

Cesta do Emauz hovorí o púti sklamaných, o snoch, do ktorých tak veľa investovali a nakoniec stroskotali. A o Bohu, ktorý ich nestretá v kostole, ale na miestach kde sa žije, v tvárach, v malých, každodenných, gestách.

Dvaja učeníci zanechali Jeruzalem: všetko sa skončilo, zatvára sa, ide sa domov. A hľa, niekto sa k nim približuje, niekto nepoznaný, ktorý im ponúkne iba ochotu počúvať a čas pre spoločné kráčanie po tej istej ceste.

Jeho prítomnosť nie je dotieravá s vopred pripravenými odpoveďami. Je niekým, kto skôr kladie otázky. Správa sa ako ten, kto je pripravený skôr prijať, nie ako plný niečoho, čo chce ponúkať, pôsobí ako chudobný, ktorý prijíma ich pohostinnosť. Ježiš sa priblížil a kráčal s nimi. Ježiš neriadi žiaden krok, ide so mnou. Nič nie je povinné. Každý krok mu je dobrý. Dôležité je, že sa ide. Stačí mu krok tohto okamihu, obyčajné kráčanie.

Svoje kroky prispôsobí našim krokom, neistým, krátkym. Tvári sa, že je pocestný, pútnik, utečenec, tak ako tí dva; bez odstupu, bez povyšovania im v rozhovore pomáha spracovať čo sa stalo, ich smútok a ich nádeje: „O čom sa to cestou zhovárate?“

Nepochopili kríž, porazeného Mesiáša. A on im vysvetľuje – interpretuje Písma a poukazuje na to, že Kristus mal trpieť.

Títo dvaja počúvajú a objavujú ohromnú pravdu: Božia ruka spočinie tam, kde sa to javí ako nemožné, práve tam, kde je to absurdné, na kríži. Tak skryto, že sa zdá neprítomná, a pritom tká zlaté vlákno dejín (obrazu) sveta. Snáď, čím je Božia ruka viac skrytá, tým je silnejšia.

Prvý zázrak sa udeje už počas cesty: či nám nehorelo srdce keď nám vysvetľoval Písma?

Odovzdávať vieru nie je odovzdávať poznatky z katechizmu, ale zapáliť srdcia, zamoriť ich entuziazmom a vášňou.

A zo zapálených srdc dvoch pútnikov vyjdú najkrajšie slová, ktoré poznáme: zostaň s nami, Pane, lebo sa zvečerieva. Zostaň s nami, keď večer zostupuje do našich srdc, zostaň s nami v závere dňa, na konci nášho života. Zostaň s nami a so všetkými, ktorých milujeme na večné veky.

Spoznali ho podľa nezameniteľného geta, lámal chlieb a podával im ho.

A práve vtedy im zmizol. Evanjelium doslova hovorí: stal sa neviditeľným. Nie akoby išiel inde a stal sa neviditeľným, ale tak, že zostal s nimi. Stratil sa im z očí, ale nie z prítomnosti. Tým skôr môže byť na ceste so všetkými, ktorí putujú, ako Slovo, ktoré vysvetľuje, interpretuje a živí život.

Je na tej istej našej ceste, „nebo, ktoré pripravuje oázy nomádom lásky“ (G. Ungaretti).

Ak sa niekto chce podeliť o nejakú myšlienku, slovko, ktoré sa ho dotklo, môže to urobiť teraz...

Môže sa zaspievať nejaká pieseň k Duchu Svätému

PROSBY

V. Tu sme Ježišu, máme otvorenú náruč, aby sme Ťa prijali v Tvojom slove a v našom spoločenstve. Vzdávame Ti vd'aky, lebo si dobrý: Tvoja láska je navždy.

L1 Keď máme smutné srdce a zdá sa, že naše očakávania priniesli sklamanie

- *Zošli nám Svojho Ducha svetla, aby rozohnal tiene, ktoré nás preťažujú.*

L2 Keď sa cítime tak, ako v tomto čase, zatvorení medzi štyri steny a zabúdame Ťa pozývať, aby si zostal s nami v našom dome

- *Zošli nám Svojho Ducha lásky, aby sme Ti otvorili naše dvere i naše srdcia.*

L1 Keď strácame nádej a nechávame víťaziť nervozitu, keď toto naše donútené dlhé spolunažívanie vyzerá ako odsúdenie namiesto toho, aby bolo možnosťou pre rast našej vzájomnej lásky

- *Zošli nám Svojho Ducha pokoja, aby uzdravil naše rozdelenia.*

L2 Keď sa naše srdce cíti vzdialené, hladné po Tvojom Eucharistickom Chlebe a tiež hladné po komunite, po spoločenstve farnosti

- *Zošli nám Svojho Ducha múdrosti, aby sme si uvedomili Tvoju živú prítomnosť v našom dome.*

L1 Keď v našej rodine nevieme byť jeden druhému Tvojimi rukami, Tvojim úsmevom, Tvojim Slovom

- *Zošli nám Svojho Ducha lásky, aby sme sa mohli pozerať tým istým milosrdným pohľadom, akým hľadíš Ty na každého z nás.*

L2 Za všetkých kňazov, za nášho biskupa (*meno*) a pápeža Františka

- *Zošli im Svojho Ducha rozlišovania, aby boli istými vodcami aj v tomto čase, v ktorom musíme zostať zatvorení doma.*

V. Zostaň s nami, Pane, príd' do nášho domu a daruj nám Svoj pokoj.

DUCHOVNÉ SVÄTÉ PRIJÍMANIE

Pripravujeme sa návrat na nedeľnú Eucharistiu.

LEBO TÚŽIACI, túžime...

Na Zelený Štvrtok sme si pripomenuli gesto Pána Ježiša, keď apoštolom umyl nohy; určite túžil vyjadriť v tomto geste poníženosť svojej pokory a veľkosť svojej lásky. Toto isté chce opakovane Ježiš vyjadriť na začiatku

každej Eucharistie, keď sme vyzvaní zamyslieť sa nad našimi hriechmi. Túži nám umyť nohy, aby boli čisté.

Aj nás volá, aby sme túžili po tom, aby nám umyl nohy, prijíma nás s našimi hriechmi, ktoré ubližujú celému spoločenstvu.

Bohužiaľ aj my, keď si myslíme, že nemáme hriechy, alebo sme povrchní a nezaobráame sa našimi hriechmi, prichádzame ako Peter ticho hovoriac „nepotrebujem to“.

Pane, chcem bežať do nedel'ného večeradla, aby si mi mohol umyť nohy, aby som mohol vnímať nežnosť Tvojej blízkosti a Tvojho odpustenia a tak mohol byť naplno zjednotený s Tebou a mojimi bratmi a sestrami v Eucharistii.

V. Aj keď nemôžeme prijať sväté prijímanie sviatostne v premenenej Hostii, môžeme aspoň vyjadriť našu túžbu po zjednutí s Ježišom a prijať ho do nášho srdca cez duchovné prijímanie:

S. Ježišu, verím, že si naozaj prítomný vo Sviatosti Oltárnej.

Milujem Ťa nadovšetko a túžim po Tebe v mojej duši.

Keďže Ťa teraz nemôžem prijať sviatostne, príd' aspoň duchovne do môjho srdca.

(tu urobme na chvíľku prestávku, aby sme sa zjednotili s Ježišom)

Práve si prišiel, objímam Ťa a celý sa s Tebou zjednocujem, nikdy nedovoľ, aby som sa odlúčil od Teba.

V. Teraz, keď sme sa duchovne zjednotili s Ježišom, môžeme viac vnímať prítomnosť všetkých bratov a sestry a práve preto vyslovme jednotlivo mená aspoň niektorých, s ktorými sme obyčajne stretávame a zdieľame sa na nedel'nej Eucharistii. Každý nech povie aspoň meno niekoho z nich...

V. Teraz, keď si viac uvedomujeme, že všetci pokrstení sú naši bratia a sestry, môžeme predniesť modlitbu, ktorú nás naučil Ježiš:

S. Otče náš...

ZÁVER

Rodičia požehnajú deti tak, že im dajú na hlavu ruky, manželia sa požehnajú vzájomne tak, že prednesú nasledovné požehnanie:

(meno) **Žehnáme/žehnám Ťa v mene Otca, i Syna, i Ducha Svätého. Amen.**

V. **Zakončíme našu modlitbu tým, že sa zveríme Márii, Matke Cirkvi, našu rodinu, našu farnosť, a celé ľudstvo, zvlášť tých, ktorí sa nachádzajú v ťažkostiach a utrpeniach:**

S. **Zdravas Mária...**

Môžete si aj zaspievať nejakú pieseň k Panne Márii